
POJEDYNKOWAĆ SIĘ (1) *vb impf*

3 sg *praes* pojedyнкуje się.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.: pojedyńkować w innym znaczeniu.

Trzymać się z dala od innych, żyć samotnie:

Zwrot: »od społeczności się pojedyńkować«; A to nie iest nic inżzego/ iedno kto [...] przeciw Bogu drogę bierze/ kto od społeczeńści sam sie pojedynkuje/ [...] iż chociaż w iednym towarzystwie/ przedsię do takiego pytania przychodzi: Kto iest/ y czym iest *PowodPr* 54.

ZCh